

Otsoniterapia – mitä se on?

Miika Sallinen

Otsoniterapia on luonnollinen hoitokeino, jossa elimistö aiheuttaa vastareaktion vahvan hapettimen (otsonin) vaikutuksesta.

Otsoniterapian toimintamekanismit

Otsoni synnyttää reaktiivisia happilajeja ja vapaita radikaaleja. Terapiassa määrät ovat kuitenkin niin pieniä, ettei sillä ole mitään merkitystä sisäsyntyiseen luonnolliseen vapaiden radikaalien tuotantoon verrattuna.

Kontrolloitu otsonialtistus rasittaa elimistöä vain hetken, mikä johtaa hyödylliseen erittäin monipuoliseen vastareaktioon. Seurauksena on mm.

- Antioksidanttijärjestelmän stimuloiminen → vapaat radikaalit vähenevät → solun vanheneminen ja rappeutumisprosessit hidastuvat. Myös monien infektioitautien vaarallisuus vähenee.
- Immunitetin stimuloituminen. Otsoniterapia on lähes ihanteellinen sytokiinien (esim. interferonit) säätelijä. Ne ovat elimistön luontaisia yhdisteitä esim. viruksia, bakteereita, sieniä, syöpäsoluja ja muita taudinaiheuttajia vastaan. Otsoniterapian ansiosta varsinkin eri valkosolujen määrät ja suhteet tasapainottuvat.
- Otsoniterapia tehostaa soluhengitystä, jolloin solujen energiantuotto paranee. Kenties koko hoitomuodon tärkein mekanismi.
- Otsoniterapia tehostaa 2,3-DPG:n syntymistä. Kyseinen entsyymi parantaa hapen siirtymistä hemoglobiinista kudoksille.
- Otsonikäsittely parantaa verenkiertoa mm. seuraavasti:
 1. Pientää veren viskositeettiä → verenkierto paranee.
 2. Aiheuttaa tiettyjen prostasykliinien ja typen oksidien vapautumista verisuonten sisäpinnan soluista → verisuonet laajenevat → verenkierto paranee.
 3. Solujen toiminnan tasapainottaminen tehostaa esim. maksan toimintaa → pahan LDL-kolesterolin määrä vähenee → verisuonten kolesterolitukokset vähenevät → verenkierto paranee.

- Otsoni on lisäksi vahvasti antiseptinen aine. Se tuhoaa tehokkaasti viruksia, bakteereita, sieniä ja muita taudinaiheuttajia. Koska otsoni on erittäin reaktiivinen, se hajoaa elimistössä lähes välittömästi. Siksi suorat antiseptiset vaikutukset ovat tärkeitä ainoastaan muutamissa ulkoisissa sovellutuksissa.

Otsoniterapian käyttömuotoja:

- Suora laskimonsisäinen injektio. Otsoni injektoidava hyvin hitaasti, jotta vaarallisia kuplia ei muodostuisi suoniin ja aiheuttaisi kohotalokkaita vaurioita esim. aivoissa ja sydämessä. Tehokas, mutta hidas menetelmä.
- Otsonoidun fysiologisen suolaliuoksen suonensisäinen injektio. Käytössä varsinkin Venäjällä.
- Autohemoterapia: potilaasta otetaan verta noin 50–250 ml, otsonoidaan se kevyesti ja infusoidaan takaisin elimistöön.
- Ruumiin ulkopuolinen veren kierrätys ja otsonointi: Potilaan verta kierrätetään dialyysilaitteen kaltaisessa laitteessa. Veri imeetään toisen käden laskimosta, josta se kulkee otsonigeneraattorin läpi ja johdetaan toisen käden laskimoon. Menetelmä on vielä kokeiluasteella, mutta alustavat tulokset ovat olleet erittäin lupaavia.
- Peräsuolihuuhtelu. Peräsuoleen johdettu otsonikaasu ja erityisesti sen terapeuttiset reaktiotuotteet imeytyvät suolesta verenkiertoon. Nopea, yksinkertainen ja varsin tehokas menetelmä. Joidenkin mielestä kuitenkin epämiellyttävä.
- Muita injektioimenetelmiä: myös lihas-, nivel- ja kasvaininjektioita käytetään paikallisesti.
- Otsonointia voidaan soveltaa myös ihoa läpäisevissä menetelmissä. Vammakohtaa voidaan käsitellä suljetussa pussissa, johon on johdettu otsonikaasua. On myös kehitetty vastaavia menetelmiä koko kehon otsonointiin, jossa potilas menee eräänlaiseen otsonikaappiin päin jäädessä ulkopuolelle.
- Lisäksi otsonoituja kasviöljyjä ja otsonoitua vettä on käytetty menestyksellisesti moniin niin sisäisiin kuin ulkoisiin sovellutuksiin.

Kaikki menetelmät ovat äärimmäisen turvallisia ja sivuvaikutuksettomia silloin kun ne suoritetaan oikein. Onnettomuuksia on sattunut äärimmäisen harvoin, ja niidenkään syynä ei ole ollut otsoni, vaan useimmiten huolimattomasti suoritettujen toimenpiteiden.

Tauteja, joita otsoniterapialla on hoidettu

Erilaisilla otsonihoidoilla on hoidettu menestyksellisesti ainakin seuraavia tauteja:

Ahdistuneisuus	Gonartriitti	Krooninen	Reiterin tauti
AIDS	Gynekologiset syövät	väsymyssyndrooma	Retinis pigmentosa
Aivohalvaus	Hammaskuopan tulehdus (alveoliitti)	Kurkunpään syöpä	Rintasyöpä
Akne	Hammasmätä eli karies	Kuukautiskivut	Sappitietulehdus
Allergiat	Hepatiitti (A, B ja C; akuutit ja krooniset muodot)	Kynsisilsa	Sepsis
Alzheimerin tauti	Herpeettiset tulehdukset	Leikkausavanteet	Sirppisoluanemia
Amebiaasi eli punatauti	Herpes simplex	Liialliset kolesteroliarvot	Sivuontelontulehdus
Anemia	Herpes zoster (vyöruusu)	Liikalihavuus	Skleroderma (ihonkovettumatauti)
Artriitti eli nivelulehdus	HIV-infektio	Mahahaava	Suonikohjuhaavat
Artroosi (nivelrikko, osteoartriitti)	Hinkuyskä	Mahakatarri eli gastriitti	Suttonin tauti
Astma	Huonokuuloisuus	Maksakirroosi	Suuontelon haavat
Ateromatoosi	Huulisyöpä	Meniskopatia	Suutulehdus eli stomatiitti
Ateroskleroosi	Ihottumat	Migreeni	Sydämen iskemia
Avohaavat	Ikääntymiseen liittyvä verkkokalvon rappeutuminen	Munuaisaltaan ja munuaisen tulehdus (pyelonefriitti)	Sydämen toimintahäiriöt (yleisesti)
Cochleo-vestibulaarinen oireyhtymä	Ilmapöhö eli emfyseema	Munuaiskivitauti eli nefrolitiaasi	Synoviitti
Colitis Ulcerosa	Imusolmukesyöpä	Märkärupi	Sytomegalovirus-tartunta
Crohnin tauti	Influenssa	Necrotizing fasciitis	Syylät
Diabeettinen angiopatia	Iskemiat (yleisesti)	Neurodermatiitti	Syöpä (yleisesti)
Diabeettinen retinopatia	Iskias eli lonkkahermosärky	Neuropatiat	Syöpähaavat
Diabeettiset jalkahaavat	Jalkasilsa	Näköhermon virhetointa	Tippuri
Diabetes eli sokeritauti (nuoruusiän ja aikuisiän).	Kaasukuolio	Okasolusyöpä	Tuberkuloosi
Dystonia	Kaljuuntuminen	Oppimisvaikeudet	Tulehdusperäinen hedelmättömyys
Emätintulehdus	Kalsifylaksia	Osteokondriitti eli luumrustotulehdus	Vanhuusiän dementiat
Endokardiitti (sydämen sisäkalvon tulehdus)	Kandidiaasi	Osteomyeliitti eli luuydintulehdus	Vatsakalvontulehdus eli peritoniitti
Endometriitti (kohdun limakalvon tulehdus)	Keltatauti	Osteoporoosi eli luukato	Viherkaihi (silmänpainetauti, glaukooma)
Endometrioosi (kohdun limakalvon sirottuma)	Keratiitti (sarveiskalvon tulehdus)	Palovammat	Virtsaputken tulehdus
Ennenaikainen synnytys	Keskenmeno	Parkinsonin tauti	Virtsarakon syöpä
Epidermofytia	Keuhkosityöpä	Pohjukkaisuolihaava	Virtsatien tulehdus
Eturauhassyöpä	Klamydia	Psoriasis	Visvasyyliä eli kondylooma
Fibromyalgia	Korkea verenpaine	Pyeliitti eli munuaisaltaan tulehdus	Välikorvan tulehdus
Furunkuloosi	Korvatulehdukset	Pyodermat yleensä	Välilevyn tyrä
Gestoosi		Raajojen iskemiat	Väsymysoireyhtymä
Giardiaasi		Reumatoidi artriitti	Ylipitkä raskaus
			Äkillinen kuurous

Miksi menetelmät eivät ole yleisessä käytössä?

- Väärät käsitykset, joiden mukaan otsoni olisi aina myrkyä.
- Yleinen epäluuloinen suhtautuminen kaikkeen, mikä kuulostaa vähänkään puoskaroinnilta.
- Otsonia ei voi patentoida → sillä ei ole kaupallista arvoa → ei mielenkiintoa hoitomuotojen kehittämiseen → päinvastoin: mielenkiintoa kohdistuu hoitomuodon vähättelyyn ja mustamaalaamiseen.
- Hoitomuodot ovat lailla kiellettyjä esim. Yhdysvalloissa. Nykyään poikkeuslait ovat laillistaneet ne useissa osavaltioissa.
- Menestystarinat tulevatkin entisistä tai nykyisistä sosialistisista maista, kuten

Kuubasta ja Venäjältä. Varsinkin Kuubassa otsonihoidot ovat eräs maan häikäisevän hyvän terveydenhuoltojärjestelmän kulmakivistä. Tutkimusta on runsaasti myös Saksassa, Puolassa ja Italiassa. Yliopistotason tutkimusta on tehty myös ainakin Argentiinassa, Australiassa, Azerbaidžhanissa, Brasiliassa, Egyptissä, Espanjassa, Hollannissa, Iso-Britanniassa, Israelissa, Itävallassa, Japanissa, Kanadassa, Meksikossa, Ranskassa, Sveitsissä, Ukrainassa ja Yhdysvalloissa. Nykyään hoitoja on saatavilla jo lähes jokaisessa maassa, joskaan ei aina ammattitaitoisten lääkärin valvonnassa.